

OHNISKO

Počítame s vami...

január – február 2020

SLOVO KAZATEĽA

Nový život s Kristom

SPOMIENKA

Reinhard Bonnke

PRE MLÁDEŽ

Čo sa nás Boh opýta

TÉMA

Dobré manželstvo

Nový život s Kristom

(Rim 12,1-8)

Téma *nový život s Kristom* je ústredná kresťanská téma. Zodpovedný teológ na otázku, čo je obrátenie na kresťanstvo, odpovie: **nový život s Kristom**. Stať sa kresťanom alebo „prestúpiť na kresťanstvo“ nemá byť a nie je vonkajšia zmena, pripísanie na zoznam veriacich v tom či onom denomináčnom zozname. To by sa dalo azda urobiť aj bez viery. V histórii máme prípady, keď sa „pre vieru“, teda príslušnosť k nejakému vyznaniu, viedli spory, dokonca aj vojny; ľudia, ktorí sa milovali, sa nemohli stať manželmi a podobne. Riešenie bolo iba jedno: „pristúpiť na požadovanú vieru“.

Tu niekde sa začína kresťanská dilema, tu sa začína história nepochopenia, nevraživosti, áno, aj diskreditácie ozajstnej kresťanskej viery. Pretože kresťanská viera, ako nám ju zjavuje Sväté Písmo, Božie slovo, **nie je nič menej ako nový život s Kristom**. Všimnime si, že Nový zákon neopisuje detaily bohoslužby, na ktorých sa cirkevné denominácie škriepia, ani detaily cirkevnej hierarchie, vedenia cirkvi. Neopisujú sa ani vonkajšie detaily liturgie krstu, ani Večere Pánovej. Ani detaily modlitební alebo kstolov. Nový zákon neopisuje, ako často majú byť bohoslužby, ani to, ako má byť oblečený farár, koľko máme spievať piesní a či majú byť „moderné“ alebo „klasické“ kancionály. Ale apoštol sa sústreďí na napomenutia: „navzájom si slúžte v láske“ (Ga 5,13), „aby sme boli pred ním svätí a nepoškvrnení v láske“ (Ef 1,4), „aby ste tak zakorenení a upevnení v láske“ (Ef 3,17) „so všetkou pokorou, miernosťou a trpezlivosťou *znášali* sa navzájom v láske“ (Ef 4,2). „Buďme pravdiví v láske, aby sme vo všetkom dorastali v Krista. On je hlava“ (Ef 4,15), a tak „žite v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal samého seba za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône“ (Ef 5,2). „A Pán nech vedie vaše srdcia k Božej láske a ku Kristovej trpezlivosti“ (2Tes 3,5). „Ty sa však staň pre veriacich vzorom

v reči, správaní, láske, vo viere a mravnej čistote“ (1Tim 4,12). „Venujme pozornosť jeden druhému, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom“ (Heb 10,24). „Boh je láska a kto ostáva v láske, ostáva v Bohu a Boh ostáva v ňom“ (1Jn 4,16). „Udržujte sa v Božej láske a očakávajte milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista pre večný život“ (Jud 1,21).

Byť kresťanom znamená byť ako Kristus. Kristus bol a je príklad pre každého z nás, pretože na ňom si môžeme osobne premeriavať svoj stav, teda či žijeme nový život s Kristom, alebo nie. Dnes sa celkom zjednodušene posudzujú ľudia a ich viera podľa toho, či chodia do kostola. Niektoré cirkvi to považujú za meradlo spásy: povinné bohoslužby, povinné sviatosti, povinné účasti na tom či onom.

Proti tomu nemožno mať zásadné námietky, avšak za predpokladu, že tak koná človek, ktorý denne žije nový život s Kristom. Život, ktorý nekopíruje sebecké, čo sa týka materiálnej alebo kultúrnej spotreby, ako je typické pre svet.

V Zj 21,5 Boží svedok Ján zaznamenal svoju skúsenosť s videním Boha takto: A ten, čo sedel na tróne, povedal: „Hľa, všetko tvorím nové.“ A dodal: „Napiš, že tieto slová sú verné a pravdivé.“

Nový život s Kristom je naozaj *nový*, je odlišný. Týka sa vnútorného prežívania skutočnosti, teda každodennej skúsenosti. Týka sa rozhodnutí, ktoré prijímame každý deň, každú hodinu či minútu našej existencie. Text Rim 12 hovorí doslova o „premene obnovením zmýšľania“. Ak to chceš prežiť, môžeš aj dnes, ale treba si dávať čestné otázky: Kde sa nachádzam vo svojom duchovnom živote? Čo je za mnou také, že sa za to hanbím? Na čo som právom hrdý? Za čo som Bohu vďačný? a iné.

Ale nielen to: Sme tu najmä preto, že dostávame novú šancu „premeniť sa obnovením zmýšľania“. Či uskutočníme ďalšie pôžitkárске zážitky? Alebo dáme priestor aj službe? Či si necháme svoje skúsenosti a znalosti len pre seba? Alebo ich odovzdáme ďalej? Či sa stiahneme do bezpečnej zóny tolerancie? Alebo sa odhodláme napomenúť, ak si to situácia vyžaduje? Či si svoje ťažko nadobudnuté finančné a materiálne hodnoty necháme iba pre seba? Alebo z nich niekomu nepokrytecky a nezištne dáme? Či autoritu, ktorú nám poskytuje naše postavenie, z pohodlnosti len zastaneme, a zachováme tak štatút quo? Alebo sa rozhodneme horlivo ju presadzovať v prospech zlepšenia vecí pre všetkých?

Sme tu aj preto, aby sme prehodnotili akty milosrdenstva, či sme niekomu pomohli s radosťou, alebo z iných motívov. Lebo byť kresťanom znamená nežiť len sám seba.

Ale ako to spraviť? Je ťažké rozhodnúť sa pre niečo nové. Nový život s Kristom vyrastá z premeneného vnútra. Z vnútra, ktoré sa dá premieňať. Zo srdca. Ale to nie je vôbec jednoduché. Paulo Coelho (Alchymista, s. 122) pravdivo literársky opisuje, ako sa naše srdce bojí utrpenia. A strach z utrpenia je horší ako utrpenie samo. Ale srdce, ktoré sa odhodlalo hľadať správnu vec, napokon zistí, že „okamih hľadania je okamihom stretnutia sa s Bohom a s večnosťou“.

Sme na začiatku nového roka a Božie slovo nás vyzýva, aby sme sa odvážne, bez strachu z utrpenia, odovzdali Bohu a Jeho Svätému Duchu teraz i v nasledujúcich dňoch. Pán nás svojím Slovom povzbudzuje do života viery, ktorý sa vyznačuje pravou láskou. Život s Kristom je láska. Život s blížnymi v láske, ktorú pôsobí Duch Svätý v nás, nás pozýva, aby sme odovzdávali **svoje telá** ako živú, svätú, Bohu príjemnú **obetu**. **To je rozumná služba Bohu.**

Rozvášnení občania

Po celom svete kolujú fotografie rozzúrených demonštrantov. Krajiny, v ktorých sa dejú nepokoje, sú rôzne. Väčšina demonštrujúcich je ale mierumilovná. Chcú protestovať a vyjadriť svoju vôľu, že im nie je jedno, keď zvolení politici sledujú svoje vlastné ciele. V televíznych správach však možno badať násilné scény.

V sociálnych médiách sú škaredé prejav vy podsúvané tretím stranám. Množstvo ľudí, ktorí ich sledujú, by mali byť schopní prečítať si ich a aj rozhorčiť sa. V živom rozhovore by sa o nich vyjadrili prinajmenšom pohrdavo. Sociálne médiá však oveľa častejšie vedú ľudí k tomu, aby zaujímali podporné stanoviská.

Medzi kresťanmi existuje niekoľko tém, pri ktorých je kresťanom s inými názormi hanobená, dokonca upieraná viera. Jedna z týchto tém v súčasnosti obzvlášť vrie. Väčšina kresťanov však chce len to, aby bol ich názor rešpektovaný a smeli ho úprimne vyjadriť bez toho, aby došlo k spochybneniu ich chápania viery.

V každom z nás môže vzkypieť hnev, keď sa cítíme napadnutí a inštinktívne sa bránime. Hnev vedie k tvrdým súbojom a ničí vzťahy. Hnev, ktorý smeruje k agresii voči iným, nie je o nič horší, ako keď sa potláča alebo sa do nás zažiera.

Verím v premieňajúcu moc Ducha Svätého – ó, Pane, pomôž mojej neviere, keď sa vzdávam nádeje a dost' mám ošklivých sporov v Tvojej Cirkvi.

Verím v Teba, Ježiš Kristus, Knieža pokoja – pomôž mojej neviere, keď pochybujem, že Tvoja láska dokáže dobrom premôcť zlo.

Pre dobré manželstvo treba urobiť jednu drobnosť

Biblia o manželstve hovorí ako o obraze, ktorý nám približuje tajomstvo vzťahu Boha, Krista a Cirkvi (List Kolosanom). Naša spoločnosť síce formálne považuje tento zväzok za základ rodiny, ale štatistické trendy ukazujú, že aj k tejto inštitúcii sa stavíme čoraz viac konzumným spôsobom – keď už nefunguje, treba ho vymeniť.

Manželstvo je dnes navyše aj pod obliehaním: zvnútra, zvonka. Vzťahy manželov neovplyvňuje iba ich každodenná interakcia. Domov si často nosíme prácu, svoje vzťahy na pracovisku i svoje pocity z nich. Na vzťah manželov ďalej vyvíja tlak aj výchova detí, ich zdar či nezdar v škole, zdravie i potreby členov rodiny.

Nezanedbateľný zdroj napätia môže predstavovať aj dosah okolia – priatelia, rodičia, širšia rodina nás môžu usmerňovať dobre mienenými radami, ktoré však často ešte prilejú olej do ohňa.

Keby tak existovalo to povestné „tajomstvo šťastného manželstva“! – želáme si niekedy. Tá jedna jediná vec, ktorá zabezpečí, že náš vzťah vydrží, a nielen to, ale bude prekviktať, prehlbovať sa každým dňom viac a viac.

A možno aj existuje! Aj keď je v tom háčik... V skutočnosti postačí každý deň jedna dobre premyslená a vedome uskutočnená vec, aby sa náš vzťah udržal v dobrej kondícii. Jedna vec denne.

Prvou dobrou stratégiou je napríklad **zaujímať sa** o to, čo bolo cez deň, čo náš partner prežíva alebo čo si myslí. Sú to otázky typu „ako“, „prečo“, „aký“, „povedz mi o tom viac“ a i. Na tieto otázky obyčajne nedávame jednoslovnú odpoveď, práve naopak, vytvárajú priestor na vyrozprávanie sa, a tým aj na uvoľnenie napätia z celého dňa. Nič nás to nestojí, ale týmto jednoduchým krokom prinesieme do našej domácnosti i do vzťahu pokoj. Naša polovička spravidla potrebuje práve naše počúvanie a zá-

ujem. Aj pre vaše manželstvo teda platí biblická výzva: *Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, pomalý, keď má hovoriť, pomalý do hnevu.* (Jk 1,19)

Ďalší užitočný krok je opýtať sa: **S čím ti môžem pomôcť?** – Pozor! Túto otázku nepotrebuje počuť iba ženy (matky), ale takisto muži (otcovia), dokonca aj naše deti (ktoré tým vedieme k tomu, aby konali podobne). Na všetkých nás sa kladie množstvo úloh každý deň. Vedomie, že domov je miesto, kde môžeme robiť veci spolu a o svojich najbližších sa môžeme vždy oprieť, je tiež významným stavebným kameňom stabilného a hlavne pokojného manželstva. Aj v tomto prípade platí Pavlova inštrukcia: *Neste si navzájom bremená!* (Ga 6,2)

Na konci tohto zďaleka nie vyčerpávajúceho zoznamu uvediem jednoduchý krok: **byť pri ňom/pri nej.** Žijeme v uponáhľanej a nahnevanej dobe, v ktorej sa často stráca zmysel a význam toho, čo robíme. Mnohí za celý deň nedostanú žiadnu spätnú väzbu, a už vonkoncom nie pozitívnu. Keď sme pri druhom, pripomenie nám to obom, že v tomto všetkom nie sme úplne sami, že ten druhý je pre nás dôležitý, vzácný a ceníme si ho. To najlepšie na tom je, že nemusíme nič robiť, ani povedať. Naša blízkosť často postačí. Každý z nás vie, čo ten druhý potrebuje a čo mu je príjemné.

Toto je iba niekoľko príkladov tej jedinej drobnosti, ktorú stačí urobiť denne nato, aby manželstvo zostalo hlbokým spojením muža a ženy napriek všetkým búrkam, neistotám či každodennej rutine. Prečo? – Pretože tým budujeme stabilitu, dôveru a istotu, že si stále stojíme za svojím manželským sľubom.

Pre dobré manželstvo treba teda urobiť jednu drobnosť – každý deň aspoň jednu.

Náš príbeh

Každé manželstvo je jedinečné a každá dvojica si píše svoj vlastný, neopakovateľný príbeh, ktorý začal spojením dvoch srdiec. Najbližší ročník Národného týždňa manželstva (NTM), ktorý sa uskutoční 10. – 16. 2. 2020, vytvára príležitosť zastaviť sa, aby sme si pripomenuli našu spoločnú históriu: ako sa náš príbeh začal, čo sme spolu dosiahli, ako sme prekonali náročné obdobia, čo nás na našom vzťahu baví, aké hodnoty nesieme... Tiež nás motivuje do vďačnosti za náš vzťah a za človeka, s ktorým príbeh tvoríme. No a nakoniec nám pripomína, že budúce kapitoly nášho príbehu píšeme už dnes.

História a Slovensko

Celosvetová kampaň *The Marriage Week*, ktorej súčasťou je NTM, prebieha od roku 1997. Prvý raz sa uskutočnila v Anglicku v sídle vlády a v nasledujúcich rokoch sa rozšírila do viacerých krajín sveta. Na Slovensko sa NTM dostal v roku 2010, keď sa zástupcovia rôznych organizácií zameraných na podporu manželstva stretli so zakladateľom tejto iniciatívy Richardom Kanom. V nasledujúcom roku „národný tím“ odštartoval v niekoľkých mestách prvý ročník kampane pod záštitou vtedajšej prvej dámy, pani Silvie Gašparovičovej. Odvtedy sa kampaň rozšírila do mnohých miest aj obcí SR. Každoročne má svoju tému, ktorou upriamuje pozornosť na rôzne aspekty manželského vzťahu – vernosť, priateľstvo, zvládanie rozdielností, prekonávanie výziev, spoluprácu či spoločný nenahraditeľný príbeh...

Zdroj: www.ntm.sk

Nezanedbávaj svojich milovaných!

„... a žite v láske ...“ (Ef 5,2)

Veľký škótsky esejista a historik Thomas Carlyle sa oženil so svojou sekretárkou Jane Welsh. Stále pre neho pracovala, ale keď ochorela, Carlyle, ktorý bol hlboko oddaný svojej práci, si to nevšimol, takže ju nechal stále pracovať. Ale ona mala nádor a nakoniec bola odkázaná na lôžko. Aj keď ju Carlyle skutočne miloval, zisťoval, že nemá veľa času, ktorý by s ňou strávil, ani jej neposkytoval veľa pozornosti. Potom zomrela.

Po pohrebe šiel Carlyle hore do Janinej izby. Všímol si jej diár ležiaci na stole, vzal ho a začal čítať. Na celú jednu stránku napísala jedinú vetu: „Včera so mnou strávil hodinu a cítila som sa ako v nebi, tak veľmi ho milujem.“ Realita, voči ktorej bol taký slepý, sa teraz ukázala s drvivou zreteľnosťou. Bol príliš zaneprázdnený, než aby si všimol, ako veľa pre Jane znamenal. Vždy bol príliš zamestnaný svojou prácou a jednoducho si ju nevšimol. Nevidel jej utrpenie ani jej lásku. Otočil v diári ďalšiu stránku a čítal slová, na ktoré nikdy nezabudol: „Počúvala som celý deň, aby som začula jeho kroky v hale, ale teraz je neskoro a tuším, že dnes nepríde.“

Položil jej diár späť na stôl a vybehol von z domu. Priatelia ho našli pokrytého blatom pri čerstvom hrobe. Oči mal červené od plaču a slzy sa mu kotúľali po licach. „Keby som to bol býval vedel, keby som to bol býval vedel...“ plakal. Po Janinej smrti sa už Carlyle veľmi nepokúšal písať.

A ako si na tom ty? – Nezanedbávaš svojich milovaných?

Drahý Bože, v Ježišovi Kristovi nám bola zjavená Tvoja nekonečná láska, ktorá bola dokonaná na Golgotskom kríži. Chceme sa učiť od Teba, ako milovať a prejavovať lásku svojim blízkym. Pomôž nám nezabúdať a nezanedbávať svojich milovaných. Amen.

D. Zajac

Anketa o dobrom manželstve

Nedávno bol v novinách článok o najstaršom manželskom páre na svete, ktorý je spolu 80 rokov. John má 106 rokov, Charlotte 105 – a stále sa ľubia. Zameriavajú sa na správne stravovanie, nekonzumujú veľa alkoholu a John takmer každý deň cvičí vo fitnesscentre. S výnimkou zlého sluchu majú vynikajúce zdravie. Veľa cestujú, nehádajú sa. Všetky nezhody sa snažia vyriešiť ešte pred spánkom. John hovorí, že receptom na šťastné manželstvo sú dve jednoduché veci: „*Je po-*

trebné žiť v umiernenosti a byť prívetivý k svojej polovičke.“

Otázkou na dobré manželstvo sme oslovili niekoľko manželských párov z našich zborov. Dva páry sa do ankety zapojili, za čo im ďakujeme.

Čo buduje dobré manželstvo, napríklad aj to vaše, a ktoré veci ho kazia alebo sú prekážkou v dobrom vzťahu?

IVKA A SAMUEL, manželia 5 a pol roka

Ivka:

Dobré manželstvo buduje vzájomná úcta a komunikácia. Pred vstupom do manželstva som mala prečítaných veľa kníh o kresťanskom manželstve a o dôležitosti vzájomnej komunikácie vo vzťahu. Jedna vec je však teória, a druhá prax. Každodenný život v manželstve mi ukazuje, aké je niekedy ťažké komunikovať tak, aby som toho druhého nezraňovala a zároveň aby som vedela slovami vyjadriť úctu a lásku, aj keď sa mi niečo nepáči alebo s niečím nesúhlasím. Ďalšia vec, čo jednoznačne buduje manželstvo, je spoločne strávený čas manželov, na ktorý sa niekedy zabúda (nieť kedy), najmä ak manželia majú deti. Myslím tým také to klasické „randenie“. A takou tou kotvou, ktorá buduje a drží správny smer, je jednoznačne spoločná modlitba a Biblia. Pri nej sa dostávame na správnu koľaj a nastavujeme si zrkadlo, aby naše uctievanie nebolo daromné.

A čo ho ničí? Myslím, že nedostatok prejavovania lásky a úcty. Také to „branie vecí ako samozrejmosť“. To, keď si jeden druhému už ani nepovedia, akí sú Bohu vďační za toho druhého, alebo len tak, že „dnes ti to veľmi prisťane“. A ešte mi napadá nespokojnosť (myslím hlavne u žien). Keď sú manželky nespokojné s miliónom vecí, ktoré by ich manželia mali robiť inak...

Samuel:

Manželstvo je naozaj „škola života“. Ničia ho veci, ako nezáujem, sebeckosť, neochota pomáhať, neochota vnímať potreby manžela/manželky a naplňovať ich; neláskavosť, neúctivá a nerešpektujúca komunikácia. Komunikácia je úplný základ. Ak je komunikácia deštruktívna, je hrubá, podráždená, nervózna, vyčítavá; zahŕňa aj obviňovanie a nespokojnosť. Takáto komunikácia je zraňujúca. Je ale veľmi náročné takto nekomunikovať, pokiaľ v nás vrú negatívne emócie, preto je veľmi dôležité vedieť ich rozumne spracovať a ovládnuť.

Odporúčam na to nejaký seminár venovaný špeciálne len rešpektujúcej komunikácii. Mal som možnosť takýto seminár absolvovať a veľmi mi to pomohlo a požehnalo ma. Manželstvo ničí tiež nedôvera, nerešpektovanie slobody druhého, „komandovanie“, prílišné trvanie na svojej „pravde“, na svojom videní spoločných problémov a ich riešení; nechota priznať si vinu, ospravedlniť sa. Tiež absencia spoločných záľub a aktivít, absencia času na tieto aktivity osamote, bez detí, ale aj stres, vyčerpanosť, priveľa povinností a absencia času na oddych. Dobré manželstvo, naopak, buduje záujem,

pozornosť, ochota počúvať, deliť sa, pomôcť, dôvera, vnímanie potrieb manžela/manželky, láskavá, pokojná, úctivá a rešpektujúca komunikácia, spoločné trávenie času aj s deťmi, aj bez nich, slová ocenenia, uistenia, rešpektovanie slobody toho druhého, schopnosť priznať si vinu a ospravedlniť sa a, samozrejme, úplný základ je spoločná modlitba a čítanie Písma, s čím máme my často problém – nájsť si spoločný čas. Ale nestačí len to, naozaj potrebujeme meniť naše hriešne návyky v správaní a komunikácii, preto sú veľmi dôležité všetky spomenuté veci.

DANKA A PETER, manželia 22 rokov

Danka:

Manželstvo buduje jednota, modlitba a odpúšťanie. Boh by mal byť uprostred. No u nás to je aj zmysel pre humor a také „doberanie sa“, úsilie brať život trochu s nadhľadom. Prílišná ustarostenosť ubíja Ducha. Ak má Boh naše životy vo svojich rukách, nemáme sa čoho báť.

A čo kazí manželstvo? Nedôvera, ustráchanosť, a keď si na seba manželia nenájdu čas; keď sú veľmi zamestnaní povinnosťami a zabúdajú, že ten druhý ho potrebuje.

Peter:

Pred vstupom do manželstva som si prečítal nespočetné množstvo kníh o manželstve. No každé manželstvo je iné, tak ako aj my všetci. Poznám zopár rodín, ktorým pomohlo zmeniť jednu vec – a zrazu začalo všetko fungovať. A pritom to bola iba taká maličkosť. Preto si myslím, že to, čo buduje dobré manželstvo, sú také maličkosti, za ktoré často nepoďakujeme. Napr. manželka varí, pečie, upratuje, a málokeď ju manžel pochváli, že to urobila. Muž tiež môže ťažko pracovať, ale nikto mu po namáhavej práci nepoďakuje. Takže to, čo buduje dobré manželstvo, sú často malé prejavy lásky,

d'akovania a úcty za veci, ktoré berieme ako samozrejmé. Veď priznajme si, chlapi, kto z nás dal manželke kvety za to, že celý mesiac varila a prala? – A čo tak urobiť to ešte dnes?!

Čo, naopak, kazí dobré manželstvo? Sú to presne protiklady troch vecí, ktoré som spomenul. Ak je v manželstve málo lásky, úcty a d'akovania za malé veci, po čase prideme do stereotypu a vzájomného odcudzovania, napr. že ja som urobila viac ako ty („Ja celý deň periem, varím, starám sa o deti a ty si v práci aspoň s priateľmi.“). Muž môže tvrdiť, že ráno skoro vstáva, pracuje v strese a žena je aspoň doma s deťmi. – Nuž, je veľa vecí, ktoré kazia dobré manželstvo, ale zistil som, že ak tieto tri veci nefungujú, je otázkou času, kedy síce navonok budeme o. k., ale v realite budeme už úplne inde. Čo kazí dobré manželstvo, je aj nedostatok komunikácie a dôverných rozhovorov. Keď nemáme čas jeden na druhého. Na východe je mnoho manželstiev rozvrátených práve pre tento faktor. Muž alebo žena pracuje v zahraničí a vôbec sa nezdôverujú navzájom. Majú svoj svet tam, kde sú, a je len otázkou času, kedy to prestane fungovať úplne.

Čo sa nás Boh opýta?

Začiatkom jesene sa pravidelne stretávame ako Európska rada metodistickej mládeže, aby sme spoločne zhodnotili prácu medzi mládežou v našej cirkvi na nadnárodnej úrovni. Spoznávame činnosť v rámci regiónov a taktiež spoločne plánujeme aktivity na našom starom kontinente. V roku 2019 sa stretnutie Rady konalo v hlavnom meste Macedónska, v Skopje. Mesto s výnimočnou históriou, ktoré bolo po stáročia pod vplyvom Otomanskej ríše. Silný vplyv kresťanstva zmiešaný s tureckou, moslimskou kultúrou. Samotná návšteva mesta je ozajstným zážitkom. Všetkým, ktorí radi cestujú, vrelo odporúčam. Milí ľudia, dobré jedlo, pekná krajina.

Počas našich stretnutí sme mali okrem povinnej agendy aj čas na vzájomné rozhovory, chvály a modlitby. Rád by som napísal niekoľko silných podnetov, ktoré ma oslovili:

Zamyslenie nad bohatstvom, ktoré viedol brat z Macedónska, docent na univerzite v Skopje – zamýšľal sa nad hranicou: Kedy je človek šťastnejší? Keď mu rastie majetok? A kde je tá hranica? Kedy to už nemá vplyv? – Svoje slovo začal macedónskym príslovím: „*Tým, že dávame druhým, ešte nikto neschu-*

dobnel.“ Mimochodom, najväčšou hodnotou, ktorú zdôraznil, sú kvalitné vzťahy – v rodine, spoločenstve veriacich, s rovesníkmi, rodičmi a blížnymi.

Medzi množstvom vážnych tém sme mali občas aj veľmi vtipné chvíle. Výrok brata Jörga z Nemecka pobavil asi najviac: „*Raz všetci zomrieme a budeme s tým musieť žiť.*“ Celkovo sme sa zamýšľali nad vtipným spôsobom podania vážnej témy – témy rovnosti v smrti a v živote.

Biskup Eduard Khegay z Ruska nás inšpiroval svedectvom, ako si počas letu čítal Bibliu a jeho spolusediaci bol moslimský imám a čítal Korán. Po spoločnom zoznámení viedli rozhovor o svojej viere, a zatiaľ čo imám si lámal hlavu a s neakceptáciou pristupoval k tomu, čo učí kresťanstvo – že Boh sa stal človekom, dieťaťom –, brat Eduard povedal, že práve to je to, čo ho presvedčilo, že Boh je a že nás miluje.

Jednou z najsilnejších otázok a myšlienok, ktoré vo mne rezonujú, je otázka macedónskeho superintendenta: „**Keď sa raz postavíme pred Boha, čo sa nás opýta?**“ – Nebude sa nás pýtať, čo všetko sme robili, ale: **Kde je tvoj brat, kde je tvoja sestra??**

V nasledujúcom období, a to v lete, sa chystá veľmi zaujímavá akcia pre mladých: stretnutie Taizé vo Francúzku. Viac informácií prinesieme čoskoro.

Som Bohu vďačný, že nás opäť spojil, ta-

kých rôznorodých ľudí z rôznych kútov Európy a niekedy veľmi odlišných kultúrnych kontextov. Bola to výnimočná skúsenosť jednoty Božieho ľudu, ktorým záleží na deťoch a mladých v Európe.

Pablo Absolon

**OVCA
ZET
KPM 2020
26.-29.3.**

Ovca Zet (Jn 10,14) je názov aktuálneho ročníka, výnimočného stretnutia (nielen pre) pracovníkov s mládežou, uskutoční sa 26. – 29. 3. 2020 v Žiline. Konferencie pre pracovníkov s mládežou (KPM) sú každoročne organizované s cieľom trénovať, pomáhať a inšpirovať mladých lídrov, ktorí slúžia vo svojom lokálnom zbore alebo naberajú odvahu začať.

Pastier, ktorý ťa pozná. Stál si Mu za ľudský život a Božiu smrť. Keď si na ceste, vedie ťa a smeruje k spravodlivosti. Keď je okolo teba tma, je bližšie ako na dosah ruky. Občas ti káže zavrieť oči, a keď ich otvoriš, okolo teba sú zelené lúky. Jeho podstata je dobro a milosť. Stále je za teba.

Generácia Zet:

Vyzdvihovaná.

Odsudzovaná.

Skúmaná.

Poznaná?

Ako ich pozná Pastier a ako ich činiť Jeho učeníkmi.

Budeme spolu pozeráť na Pastiera a ver mi, nebudú to veci, ktoré si tisíckrát počul/-a. Budeme spolu pozeráť aj okolo seba (možno aj na seba), na generáciu Z (1996 – 2009), ktorej slúžime. A budeme sa učiť od Pastiera, ako byť pastierom práve tejto skupine ľudí.

Pozvánka na KPM 2020

Osobne som sa zúčastnil už niekoľkých ročníkov, ktoré boli silnou inšpiráciou a motiváciou do služby s mladými. Konferencie sa zúčastňuje viac ako 700 mládežníckych lídrov a ich mládežníkov, ktorí naberajú nápady, povzbudenie, skúsenosti školiteľov zo systematickej dlhoročnej práce s mladými a dôležitou súčasťou je aj networking. KPM je veľkou inšpiráciou a rád by som vám ju odporučil ako miesto, kde môžete prežiť výnimočný Boží dotyk.

Pablo

Prečo ísť na KPM

Človek sa cítil úžasne v tomto spoločenstve, keď videl, že nie je sám. Bolo tu asi 500 mladých. To je veľmi posilňujúce pre našu vieru. Páčili sa mi spoločné modlitby na chválach a tiež téma Tvárou v tvár.

Sofia

Je to dobrá akcia. Mladí môžu zažiť Boží dotyk a Božie volanie do služby.

Mai'o

Skvelá konferencia s povzbudením do služby. KPM – to sú Božie pravdy o tebe, povzbudivé témy a kvalitné prednášky, nové priateľstvá, príjemný KPM shop s knihami či dobrou kávou...

Lydka

„Vylúdniť peklo a zaplniť nebo“

Známe heslo nemeckého evanjelistu Reinharda Bonnkeho. Narodil sa 19. apríla 1940 ako piate dieťa Mete a Hermanovi, bývalému dôstojníkovi, ktorý sa neskôr stal pastorm. Reinhard odovzdal svoj život Pánovi ako 9-ročný. Napriek výsmechu svojich starších bratov sa držal pevne toho, že sa stane misionárom. Po skončení štúdia na vysokej biblickej škole sa v roku 1961 zvláštnym spôsobom stretol v Londýne s evanjelistom Georgom Jeffreysom (1889 – 1962). Počas modlitby Bonnke prežil, že mu bol odovzdaný „plášť“ pomazania pre evanjelizačnú službu.

V roku 1964 sa oženil s Anni a v roku 1967 s ňou a polročným synom nastúpili na loď, smerujúcu do južnej Afriky. Tam v malom národe Lesotho začali skromnú misijnú službu. Začiatky boli ťažké: na bohoslužbu prichádzalo asi 5 ľudí. Bonnke išiel kázať s jedným prekladateľom na trhy a autobusové zastávky. Hral na harmonike a spieval o Ježišovi. V roku 1970 sa tak obrátil Michael Kolisang, ktorý je dnes kazateľom veľkého afrického zboru.

V tom čase sa raz Bonnke vracal sám z malej misijnej cesty. Bol veľmi smädný a pri jednej dedine sa napil zo studne. Veľmi ochorel: dostal vysoké horúčky. Vtedy mali s Anni tri malé deti. Reinhard cítil, že zomiera. V tom ťažkom stave mal videnie, ako sa jedna sestra v zbore jeho otca v Nemecku (vzdialenom 8000 km) za neho modlí. V tej chvíli horúčka prestala a jeho stav sa pomaly zlepšoval. Keď vyzdravel, napísal otcovi list a poprosil ho, aby sa na to opýtal tej sestry. V deň, keď Bonnke ochorel, Duch Svätý skoro ráno prebudil spomínanú sestru v Nemecku: „Modli sa za Reinharda, zomiera v Afrike!“ Modlila sa niekoľko hodín, až kým nepocítila prelom.

V Afrike mu Duch Svätý dal víziu afrického kontinentu „obmytého Ježišovou krvou“. To zmenilo jeho život. Vie, že musí kázať evanjelium všade, kam ho Boh povedie. V roku 1974 Bonnke s malým tímom zakladá evanjelizačnú organizáciu CfaN: Kristus pre všetky národy.

Väčšie zhromaždenia začínali v stane pre 800 ľudí, kde prítomní prežívajú, že Ježiš zachraňuje, oslobodzuje a uzdravuje. Keď návštevnosť prekročila kapacitu aj najväčšieho stanu na svete, tím CfaN začal organizovať zhromaždenia na veľkých otvorených priestranstvách; to pokračuje dodnes.

Reinhard Bonnke, často nazývaný aj Billy Graham Afriky, zasiahol africký kontinent kresťanstvom ako nikto iný. Štátnici rozpoznávali, že evanjelium má na ľudí pozitívny účinok. Bonnke je známy aj organizovaním „konferencií ohňa“ v mnohých krajinách sveta, ktoré burcujú cirkve do evanjelizácie. „*Billy Graham ma osobne inšpiroval,*“ napísal Bonnke na Facebook v roku 2018 po Grahamovej smrti, „*keď kázal v stane v Hamburgu. Vždy mi bol veľmi blízky.*“

Anni a Reinhard oslávili v novembri 2019 krásnych 55 rokov manželstva. Majú tri deti (syna a dve dcéry) a osem vnúčat. „*Tí, ktorí ho poznali mimo javiska, môžu dosvedčiť jeho osobnú integritu, skutočnú láskavosť a pretekajúcu lásku k Pánovi,*“ uviedol jeho nástupca, evanjelista CfaN Daniel Kolenda. „*Jeho služba bola inšpirovaná a udržiavaná jeho bohatým modlitebným životom, hlbokým porozumením Slova a viditeľnou prítomnosťou Ducha Svätého.*“

Reinhard Bonnke odišiel do nebeského domova 7. 12. 2019 obklopený svojou rodinou. Bude nám aj tomuto svetu veľmi chýbať.

prípr. MB

Dcéry s manželmi a syn s manželkou

KRISTUS PRE VŠETKY NÁRODY

Ako ma ovplyvnila služba Reinharda Bonnkeho a tímu CfaN

Objatia v Afrike

Keď sa k nám v 90. rokoch dostali videokazety, videli sme službu brata Bonnkeho v Afrike a tímu CfaN (Kristus pre všetky národy). Veľmi ma oslovilo, keď sa po kázni R. Bonnke modlieval za chorých a oni potom k nemu utekali – a on sa ich nezdráhal objat' a tešiť sa s nimi. Aj on bol často prepotený z horúceho afrického podnebia, ale nedal sa odradiť. Málokto by vydržal pracovať 40 rokov v tropickej oblasti... Pán Boh ho posilňoval! Brata Bonnkeho som videla dvakrát: v Bratislave (1990) a v Ostrave (1991). Veľmi ma povzbudil. Od prvej služby, ktorú som videla na kazete, sa nič na jeho evanjelizačnej horlivosti nezmenilo. Toľkých ľudí sa snažil povzbudiť! Nielen osobným príkladom – že uprednostňoval službu Pánovi Ježišovi –, ale aj biblickým vyučovaním povzbudil všetkých, ktorí ho videli a počuli, ale aj čítali jeho knihy. Vďaka Bohu za takýchto verných služobníkov, ktorí zostali verní Pánovi Ježišovi až do konca.

Elena

Uzdravené oči

Hoci som R. Bonnkeho osobne nestretla, vždy som v ňom obdivovala Boha. Jeho zapálenie, pokoru, trpezlivosť, s akou sa dokázal vydať celý do služby Bohu. Sledovala som jeho službu v Afrike zo záznamov na internete. Obdivovala som výsledky, za ktorými stál Boh. Tisíce ľudí prijalo spasenie na jeho evanjelizačných ťaženiach. Mnohé uzdravenia, zázraky. Boh sprevádzal jeho službu.

Pred pár rokmi, keď ešte existovali videokazety (VHS), mi jeden brat požičal kázeň brata Bonnkeho. Vtedy som mala problémy s očami, mala som ich krvavé, boľavé a rezali ma. Ale to ma neodradilo. Aby mi nevadilo svetlo z obrazovky, nasadila som si slnečné okuliare a kázeň som pozerala, resp. počúvala tak. Pamätám si dodnes, že hovoril o tom, ako Boh dokázal uro-

biť z nášho ľudského mínusu plus. Vysvetľoval kríž a jeho následky pre nás. Z obrazovky som cítila veľké pomazanie, ktoré na bratovi bolo vidno. Moje oči boli vtedy uzdravené počas sledovania jeho kázne. Vtedy som bola – a som dodnes – veľmi vďačná a dotknutá Božím slovom cez jeho kázeň.

Takéto bolo moje osobné „stretnutie“ s týmto veľkým Božím mužom, ktorý nás predišiel, a verím, že dnes chváli Boha vo večnosti. Je už doma. Česť jeho pamiatke!

Renata

Hojdacie kreslo

Reinharda Bonnkeho som si obľúbila od prvej chvíle. Naposledy som ho videla v roku 2017 v Prahe, kde ako 76-ročný kázal s veľkým nadšením, ktoré sa nestratilo ani vekom. Jeho dôraz na záchranu ľudskej duše nás nenechal sedieť doma v hojdacom kresle. V roku 1990 sme začali robiť evanjelizácie v domoch kultúry, na uliciach... „*Cirkev je záchranný čln, nie výletná loď! Od kapitána až po kuchára je každá ruka na palube potrebná na záchranu duší.*“ často opakoval Bonnke. Keď sme sa v roku 1990 zapojili do prípravy evanjelizácie v Bratislave, tím CfaN prišiel dva týždne vopred a naučil nás, že pred každou evanjelizáciou sa musia konať modlitby! Bonnke kázal z Božieho slova vždy hlboké duchovné pravdy, a to pôsobilo, že v človeku rástla viera v Pána Ježiša. Nekritizoval ani sa nepovyšoval. Obete a vytrvalosť jeho rodiny a celého tímu sú obdivuhodné. Vedúci technického tímu o náročnej službe rozprával v roku 2015 v Brne. Viackrát prekonal maláriu. Kamióny naložené aparátúrou veľakrát zapadli v zlých bahnitých cestách alebo sa prevrátili do rieky. Bonnkeho nezastavili ani vyhrážky smrti, keď sa obracali moslimovia. „*Si satanov hlavný terč na zničenie, ale môj hlavný cieľ ochrany.*“ povedal mu Pán. Odvaha, vernosť a láska týchto vzácných ľudí sú nám príkladom, aby sme sa aj my zapojili do veľkej zátyvy.

Milena

Vášeň pre zachraňovanie hynúcich duší

Článok venovaný spomienke na Reinharda Bonnkeho
(1940 – 2019)

V roku 1988 počas charizmatickej konferencie, ktorá sa konala v modlitebni ECM na Ječnej ulici v Prahe, sa v priebehu prestávok medzi zhromaždeniami púšťal záznam z konferencie Eurofire 1987 v Nemecku, ktorú organizoval Reinhard Bonnke. Od prvého momentu videa som identifikoval Božiu moc, veľmi podobnú mojej osobnej skúsenosti znovuzrodenia v roku 1982. Veľmi skoro som zistil, že určite nie je samoúčelná, ale viaže sa k evanjelizácii a misii, k získavaniu hynúcich a stratených duší pre Božie kráľovstvo. Bonnke mal ohnivé posolstvo evanjelia, ktorého kázaním nielen získaval tisíce ľudí pre Krista, ale zapaloval a pripravoval na evanjelizáciu aj iných.

hriešnemu svetu.

Hovorieval, že káže ABC evanjelia; za to ho niektorí napomínali, že z teologického hľadiska má jeho zvesť slabiny. Jeho hlavným misijným poľom bola spočiatku Afrika, kde svoju zvesť prispôbil podmienkam. S nemeckou vytrvalosťou rád prekonával prekážky a odpor, ktorý prichádzal vo svete i prostredníctvom náboženských ľudí. Jeho prvé publikum tvorilo 5 ľudí, z ktorých nik nechcel uveriť. Prelom nastal o niekoľko rokov, keď mu určitý známy uzdravujúci evanjelista sľúbil, že príde a bude kázať, no nakoniec ho sklamal a neprišiel. Bonnke sa v snahe zachrániť evanjelizáciu odhodlal slúžiť sám – a Boh začal skrze neho konať zázraky uzdravenia. Slepí, hluchí a chromí boli uzdravení. Účasť na zhromaždeniach rástla zo stoviek na tisíce, státisíce... až snom sa stal milión. Nie milión ľudí, pokiaľ ide o účasť, ale aby bolo toľko spasených na jednom evanjelizačnom ťažení. Evanjeliem priniesol pred kráľov, parlament či prezidentov čierneho kontinentu. Postupne sa jeho pôsobenie presúvalo i na ostatné kontinenty.

Tento evanjelista svetovej triedy určite patrí medzi najväčších evanjelistov 20. – 21. storočia. Nekonal Božie dielo preto, aby sa stal slávnym či aby získal zápis do Guinnessovej knihy rekordov (hoci v roku 1984 mal najväčší evanjelizačný stan na svete). Netúžil po sláve a myslím, že to aj dokazoval. Nepovyšoval sa ani nad svojich predchodcov, ktorí nevideli také ovocie práce ako on. Spomínal napr. Davida Livingstona (1813 – 1873), škótskeho misionára a cestovateľa, ktorý prorocky hovoril, že on privádza k viere len jednotlivcov či po desiatkach Afričanov, ale že o sto rokov prídu ďalší misionári, ktorí budú vidieť stovky a tisíce uverivších. Bonnke sa cítil byť súčasťou tejto štafety generácií nesúcich posolstvo Božieho slova

V roku 1990 navštívil aj Slovensko. Jedno z troch zhromaždení vysielala aj československá televízia. Patril som medzi usporiadateľov. Jeden večer som nemohol byť na zhromaždení, pretože som bol v modlitebnom tíme. Chceli sme po kázni aspoň „nakuknúť“ cez oponu na pódium počas evanjelizačnej výzvy, no vedúca jeho modlitebného tímu nás napomenula, že

to nesmieme, lebo by sa brat Reinhard veľmi hneval. No určite bol i prísny a v službe vyžadoval poriadok. Asi dva roky predtým, ako do ich kamióna, ktorý prevážal techniku na evangelizáciu, narazil opitý vodič s cisternou a zomreli dvaja členovia tímu CfaN, dostali prorocké varovanie, že sa musia pripraviť aj na utrpenie. Po pohrebe Bonnke povedal, že kto nie je pripravený zaplatiť za evanjelium aj tú najvyššiu cenu, nech si radšej nájde pohodlnejšiu prácu. Vtedy sa k technickému tímu pripojil 20-ročný mladík, syn práve pochovaného pracovníka.

Na jednom zhromaždení, ktoré som viedol v Seredi v roku 1991, prišla výzva na modlitby za brata Bonnkeho od jednej malej dievčiny. Hovorila, že on naše modlitby veľmi potrebuje. Považoval som to za detský nápad, ale z povinnosti som sa pomodlil. Bol som šokovaný, keď som sa asi o mesiac dozvedel, že evangelizácia v Afrike bola napadnutá domorodými bojovníkmi a niekoľko kresťanov bolo zabitých.

„Prečo práve ja?“ pýtal sa Bonnke, keď mu Boh vnukol myšlienku, aby napísal jednoduché posolstvo evanjelia a vo forme brožúry ho doručil do každej domácnosti vo Veľkej Británii (a neskôr aj do ďalších krajín sveta). Boh mu odpovedal: „Ty nie si moja prvá voľba, už dvaja pred tebou odmietli.“ – Bonnke miloval poslušnosť a takéto výzvy viery. Naučil sa to ešte na biblickej škole vo Walese.

Nech moje smrteľné ústa kážu večné evanjelium a moje smrteľné ruky nech budujú Jeho večné kráľovstvo.

Mám podobnú skúsenosť, keď som mal ako mladý a neskúsený kazateľ organizovať v roku 1994 v Trnave prvú stanovú evangelizáciu. Brat Bolay, vtedajší riaditeľ stanovnej misie ECM, prišiel za mnou až z Nemecka a povedal mi: „Napíšeš, vytlačíš

a roznesieš evanjelizačné „Stanové noviny“ do každej domácnosti v Trnave (asi 15 000 ks), inak ti stan nedám.“ – S bážňou som poslúchol. Ovocie sa dostavilo. Stan bol plný ľudí a na prvom zhromaždení prišlo na výzvy spasenia 50 ľudí, ktorí sa stali základom pre budovanie zboru.

Naliehavosť a nutnosť kázať evanjelium som pochopil z Bonnkeho možno príliš radikálneho vyjadrenia, že evanjelium sa stáva evanjeliom, až keď je komunikované. Bol „posadnutý evanjeliom“, ako sám hovoril. **„Vyľudniť peklo a zaľudniť nebo“** – jeho známy krásny slogan zostáva aktuálny aj po jeho smrti. Má totiž mnoho nasledovníkov, ktorí odvodzujú svoje poslanie práve cez jeho ohnivú a vášnivú evanjelizačnú službu, odvahu veriť Bohu a poslušnosť povolaniu, ktoré prišlo ešte v detskom veku. Bonnke neevanjelizoval len s veľkým nadšením, ale so súcitom k strateným. Ten získal z pochopenia Ježišovej definície lásky, ktorá je vyjadrená jeho krížom.

Wesleyovci hovorievali na pohreboch, že hoci Boh pochováva svojich pracovníkov, pokračuje vo svojom diele. Tak je to určite pravda i v tomto prípade.

S vďačnosťou Bohu za Božie požehnanie prijaté cez jeho služobníka Reinharda Bonnkeho

L. Tagaj

Dobrá správa v Dolnom Kubíne

Mladým z hudobného projektu Fusion (služby ECM v Dolnom Kubíne) sa darí celkom dobre. S Božou pomocou sme v septembri odštartovali už tretí polrok, ktorý vyvrcholil vianočným koncertom 7. 12. 2019 v Mestskom kultúrnom stredisku v Dolnom Kubíne. Pre tých, ktorí ešte o Fusione nepočuli, len v skratke pripomíname, že Fusion je moderný pop-rockový spevácky zbor pre tínedžerov vo veku od 13 do 19 rokov. Je to miesto, kde môžu mladí zmysluplne tráviť čas a rozvíjať svoje talenty, spoznávať nových kamarátov a kde by mali vedúci svedectvom svojho života na pravidelných nácvikoch prinášať evanjelium Ježiša Krista. Počas polroka sa môžu naučiť hrať na nejakom hudobnom nástroji a konkrétne piesne potom zahrať v kapele, kým ostatní tvoria spevácky zbor.

Na vianočný koncert nám prišli pomôcť aj naši bratia: Timotej Tagaj, ktorý zabezpečoval zvuk, a Pablo Absolon, ktorý bol moderátorom koncertu. Smelo môžeme povedať, že aj práve vďaka týmto našim dvom bratom mal Fusion koncert veľmi profesionálnu úroveň a za ich obrovskú pomoc im veľmi ďakujeme. Je pre nás veľkým povzbudením, že sa dokážeme v rámci našej cirkvi ECM na Slovensku spojiť a vytvárať spoločné dielo bez ohľadu na to, koľko kilometrov nás delí.

Na koncert prišli hlavne rodičia a blízki tínedžerov, ktorí Fusion tvoria, ale aj širšia verejnosť z Dolného Kubína, a tak sme zažívali veľmi príjemnú atmosféru. Na koncerte dokonca zaznela prvýkrát aj gospelová pieseň, čo vnímame ako veľké povzbudenie, keďže tínedžerom sa veľmi

páčila a oni sami ju chceli zahrať. Nechýbalo ani divadlo, ktoré bolo v podstate evanjelizačné. Mladí v ňom stvárňovali myšlienku o pôsobení Zlého na nás ľudí a jedinou možnosť vyslobodenia, ktorou je láska a milosť Pána Ježiša.

Fusion nie je zameraný primárne len na mladých ľudí z kresťanských rodín a na konkrétnych nácvikoch, ktoré mávame každý piatok od 17:00 do 19:00, nepodávame evanjelium v štýle, ako to poznáme z našich bohoslužieb. Dobrá správa alebo morálny odkaz je skrytý v krátkom vstupe, ktorý je vždy ušitý na mieru mladým, a cieľom je vyvolať u mladých otázky o veciach viery, ktoré im potom s radosťou ako vedúci môžeme zodpovedať.

Niektorí mladí sa zaujímajú o Krista a zažili sme naozaj veľa pekných rozhovorov. Fusion je však otvorený pre všetkých bez ohľadu na vierovyznanie. Ako vedúci sa však snažíme s pomocou Božou o to, aby bez ohľadu na to, či už v Pána veria, alebo nie, zažívali mladí prijatie, lásku, pochopenie, ale aj radosť a veselosť a zmysluplné chvíle, počas ktorých môžu rozvíjať svoje (často skryté) talenty. Prosíme preto o modlitby nielen za mladých, ale aj za nás vedúcich – aby sme vždy boli len a len odrazom nášho Pána.

Lydka Stašová

Cesta za hviezdou

Jedno sobotňajšie popoludnie, v ktorom vládla radosť, dojatie i pochopenie, sa uskutočnilo v Seredi, a to vďaka neúnavnému presvedčeniu, že láska je cit určený na rozdávanie a že dobro sa má bez poplatkov rozdávať najmä tým, ktorí ho nevidia príliš často. 14. 12. 2019 sa totiž konal vianočný charitatívny koncert, ktorý rok čo rok myslí na deti z detských domovov. Tentoraz sa vybral pomerne záhadný názov *Cesta za hviezdou*. Hľadisko sa tak zaplnilo nielen malými divákmi, ktorí dychtivo obracali oči k Vianociam, ale aj tými dospeljšími, ktorí v ruchu piatkov a pondelkov zabúdajú na existujúcu večnú Pravdu.

Ústrednou časťou programu bolo predstavenie, v ktorom účinkovalo bezmála 24 hercov-nehercov (zišli sa od Bratislavy, Sládkovičova, Trnavy, Serede, Partizánskeho až po Dolný Kubín). Pozbierali čas, ktorý im bol daný k dispozícii, a pripojili k nemu disciplínu nacvičovania, ako aj obdarovanie potrebné na divadelné vystúpenie. Dej sa krútil najmä okolo troch mužov, pričom každý mal akúsi špecifickú vlastnosť, ktorá mu pomáhala odlišiť sa a nepadať do rovnakosti. Jeden študoval zvitky (ani sa len neuráčil postaviť sa od stola), druhý hľadel na oblohu a skúmal hviezdou za hviezdou a tretí schovával celý svoj svet v truhlici so zlatom. Až raz sa ten najmúdrejší vo zvitkoch dopátral, kedy a kde by sa mal narodiť Spasiteľ. Hvezdár to potvrdil vďaka poznaniu oblohy a ten posledný nemal inú možnosť, iba nasledovať druhov

a putovať ďaleko-predaleko za novonarodeným kráľom. Och, tí traja si cestovanie poriadne okorenili dobrodružstvami! – V púšti zlodej, v paláci akýsi lenivý a ešte aj nedôveryhodný kráľ Herodes, na trhu tetky-vševedky, ktoré by vraj určite vedeli, ak by sa narodilo také výnimočné bábätko. Ešteže ich verne sprevádzala ich priateľka hviezda.

A kým mudrci postupovali z miesta na miesto, v Betleheme, hoc to bolo mestečko najmenšie, naozaj vykukol chlapček. Matka Mária a nevlastný otec Jozef (vlastný otec mu bol totiž Boh) sa skromne uspokojili s maštaľou a tam v špine a zápachu prvý raz zavinuli do prikrývok Ježiša. Ježiš ako Syn Najvyššieho a jediného Boha nezožal slávu ihneď po narodení. Nehľadal ho nik, teda až na troch mudrcov. Tých totiž nezastavilo ani nepohodlie, ani únava; pokloniť sa kráľovi si brali za svoju povinnosť. A verte alebo neverte (ale radšej sa prikloňte k tomu prvému), nakoniec to všetko dopadlo dobre. Ježiš dostal vzácne dary, Mária sa vytešovala zo syna, Jozef tvrdo pracoval na vyrezávaní prvej kolisky a ešte aj tretí z mužov porozumel, že je aj niečo vzácnejšie, čo krásou prekoná aj najrýdzejšie zlato.

V predstavení nechýbala ani aktivita publika, dokonca sa nezaobišlo ani bez hlások, ktoré si návštevník zapamätá aj bez toho, aby si ich zapisoval: „Čo si spadol z t'avy?“ (...) „A vy ma poriadne ovievajte, inak vás dám hodiť krokodílom,“ nahnevane rozkazoval kráľ Herodes.

– A nie, to d' v slove krokodíl nie je omyl! ☺ Navyše sa o zážitok postarala aj speváčka Lydka, ktorej hlas znel tak, akoby z nebies zostúpil anjel a jedným krídlom sa nežne dotkol ľudského líca.

Mišel Mihoková

YouTube: *Cesta za hviezdou 2019*

Vianoce v Slavkovciach

Na 1. sviatok vianočný slúžil v Slavkovciach brat Štefan Rendoš, superintendent, a konal sa aj krst troch detí. Na 2. sviatok vianočný bol bohatý program: deti pripravili scénky a piesne a všetci prítomní dostali darčeky. Najprv boli obdarované, samozrejme, deti, ony dostali krásne zabalené škatule zo Samaritans Purse. Ženy, ktoré chodia do zboru, dostali darčeky, pripravené rodinami zo zboru Bratislava-Staré Mesto, z čoho sa veľmi potešili a za čo srdečne ďakujú.

Štedrý deň v DSS v Seredi a v Šintave

Už dlhé roky je zvykom na Štedrý deň navštíviť tých, ktorí sú osamelí, a priniesť im trošku potešenia. Ani teraz to nebolo inak. „Koledníci“ v počte 13 – z Trnavy, Sládkovičova a Serede – začali v jednej rodine v Brestovanoch a pokračovali do stredu Teen Challenge v Seredi, kde ochutnali sladké dobroty, upečené klientmi. Spevom a krátkym slovom potešili aj starkých v dvoch Domovoch sociálnych služieb: v Seredi a potom v susednej Šintave.

Výročie v Trnave

Ďakovná bohoslužba pri príležitosti 20. výročia otvorenia modlitebne sa konala v nedeľu 13. 10. 2019 v zbere Trnava. Premietnutá prezentácia, ale aj nástenka plná fotiek pripomenuli, čo všetko predchádzalo súčasnému peknému zborovému domu. Dom sa kúpil vo veľmi zlom stave. Našli sa ochotní ľudia a zbory nielen v SR, ale aj z Čiech, ktorí prispeli na jeho opravu. Trvalo asi rok, kým sa dom „premenil“ doslova z maštale na peknú modlitebňu. Slávnostná nedeľa bola ukončená spoločným obedom.

Narodeniny Kráľa v Bratislave

Adventný koncert k počte narodenín Kráľa sa konal v Bratislave v modlitebni ECM na Panenskej ulici v nedeľu 15. 12. 2019. Celým koncertom zneli skladby zvonkohry, kde najmladší „zvonkáč“ mal len 11 rokov. Prítomných potešilo aj husľové trio s Pavlínkou Ružovičovou, ktoré zahrало niekoľko skladieb z pokladov klasickej hudby. Okrem toho zaznelo aj niekoľko chválospevov a vianočná báseň. Evanjeli-začnou zvesťou poslužil brat Štefan Rendoš.

Modlitby za chudobných

Boh má špeciálne miesto v srdci pre chudobných a ponížených. Pád Adam a Evy sa do života ľudstva dostal hriech, nenávisť a vojny. Smrť, choroby a zlomenosť ničia naše telá. Dokonca aj naša zem trpí následkami hriešnych, nezodpovedných a sebeckých rozhodnutí človeka.

Boh nás však nenecháva samých v našej chudobe a beznádeji. Boh kráča s nami uprostred nášho trápenia a potrieb. Dáva nám silu vytrvať. Božie slovo hovorí, že Hospodin je „pevnosťou pre chudobného, baštou pre biedneho v jeho úzkosti, úkrytom pred búrkou, tieňom v horúčave“ (Iz 25,4).

Pre hnutie metodizmu bola sociálna angažovanosť a praktická pomoc tým najnúdznejším každodennou praxou a viditeľným prejavom zbožnosti. Okrem praktickej pomoci však môžeme pomáhať aj modlitbami – a to aj národom, ktorých osobne nikdy nebudeme mať šancu navštíviť. Modlitba je teda mocnou zbraňou v našich rukách.

Dnes ťa pozývam na modlitby aspoň za niektoré oblasti vo svete:

- za staršie a choré osoby, ako aj za ženy v pokročilom veku v Južnej Kórei, ktoré sú nútené zabezpečiť svoje rodiny;

- za ženy v Etiópii denne bojujúce o prežitie, zúfalo sa snažiace nájsť nejaký zdroj príjmov, aby mali aspoň na jedlo;

- podobne aj za obyvateľov Somálska, ktoré naďalej patrí k oblastiam extrémnej chudoby, ku ktorej prispieva aj nestabilná vláda, politický chaos, ale aj prírodné katastrofy, ako sucho alebo záplavy;

- za 844 miliónov ľudí po celom svete, ktorí nemajú prístup k čistej vode, a za 2,3 miliardy tých, ktorí nemajú prístup k hygienickým záchodom;

- povestná korupcia v Keni spôsobila, že vyše 50 % obyvateľstva trpí biedou. Modlime sa za ženy, aby sa im podarilo nájsť si prácu a postarať sa o svoje deti.

- za migrantov, ktorí po riskantnej ceste za lepším životom často končia na uliciach európskych veľkomiest bez práce, bez strechy nad hlavou a bez jedla na každý deň;

- za okolo 3 miliónov Venezuelčanov, ktorí boli nútení opustiť svoju krajinu pre násilie, pre nedostatok jedla a zdravotných potrieb. Z nich aspoň milión utieklo do susednej Kolumbie.

Hospodinova výzva pre svoj ľud je jednoznačná: „*Toto je pôst, ktorý sa mi páči: Uvoľňovať nespravodlivo nasadené putá, rozlámať jarmo otroctva, prepustiť utláčaných na slobodu a rozbiť každé jarmo, lámať svoj chlieb hladujúcemu, zaviesť do domu biednych tulákov. Preto, keď uvidíš nahého, zaodej ho a pred svojím príbuzným sa neskryvaj. Vtedy zažiarí tvoje svetlo ako zora a tvoja rana sa rýchlo zacelí. Pred tebou pôjde tvoja spravodlivosť a za tebou Hospodinova sláva.*“ (Iz 58,6-8)

Gabriella Kopas

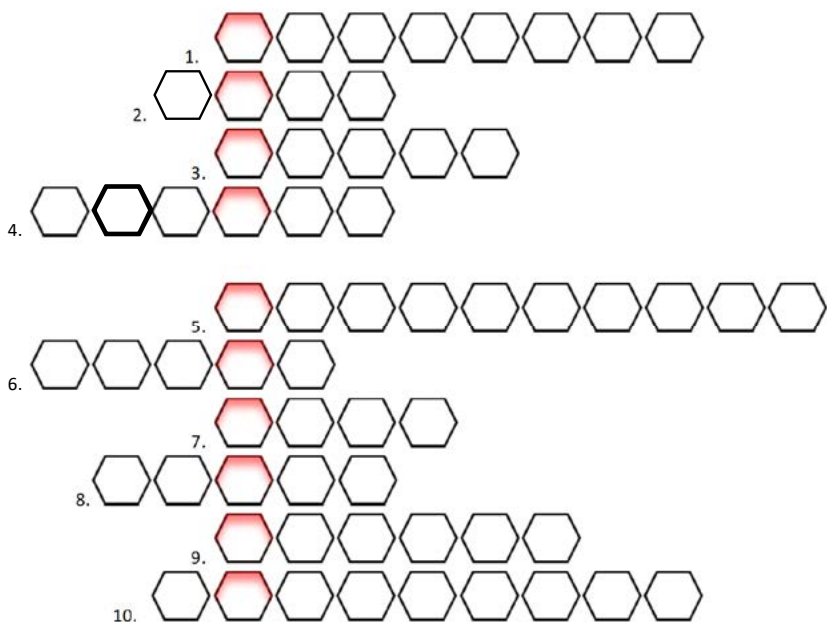
Foto: Sankalpa Joshi, www.pexels.com

Milé deti,

teším sa, že sme vstúpili do nového roka 2020: nech prinesie všetkým mnoho radosti do života. Pripravila som si pre vás tajničku, ktorá skrýva meno anglického kresťanského teológa. Jeho život sa spája s evanjelikálnym prebudením v r. 1734 – 1780 vo Veľkej Británii.

1. Správne rozlúšti a doplň:

1. Názov drobnej rastlinky s malými bielymi kvietkami, kvitne na jar (jej meno nosia aj ženy).
2. Miesto, kde rád/-a plávaš v lete v zahraničí (býva slané).
3. Zviera, ktoré už starí Egyptania používali na doručovanie správ.
4. Názov dopravného prostriedku vo vodnej doprave.
5. Názov hlavného mesta Spojených štátov amerických.
6. Pomenovanie časti ruky okolo kĺbu, ktorá spája rameno s predlaktím.
7. Názov športu (môže byť do výšky, o tyči, na lyžiach).
8. Názov geometrického telesa.
9. Názov svetadielu, kde žiješ.
10. Názov modrozelennej farby.

2. Do slov doplň chýbajúce samohlásky a, á, o. Odhalíš výrok teológa z tajničky.

Pr__v__ vier__ s__ prej__vuje spr__vnym p__stoj__m v__či B__hu i
 ľud__m
 __ d__ s__ vyj__driť dv__m__ sl__v__mi:
 vd__čn__st' __ d__br__činn__st'.

prip. Henrieta Koceková

Autor: RINGO	zone time	2	oným spôsobom	Rok korunuješ svojou dobrotou, (tajnička).						
opak dobra				Pomôcky: ás, Ady	a podobne	ta	klesol (čes.)	Pomôcky: elf	3	kapustovitá zelenina
ukazovacie zámeno				Armádny telovýchov. klub				vkkladná knižka Oto (čes.)		
Pomôcky: Eli AC	tu máš kaukazská osada (aj aul)			meče (bás.) vôkol						
oteko (zastar.)					hádzal, vrhal pena do kúpeľa					
iridium (zn.)			kiloampér tam			ovocná záhrada klub v Miláne				zaujímal sediacu polohu
prežíval leto								znižený tón e Osvetová beseda		
Pomôcky: avela	sladkovod. kapr. ryba vyľučovacia spojka						žrde na priahanie kráľ vtákov			
anno Domini			otrávné látky v tom čase			hlavné jedlo dňa koncernový podnik				
kráľ zvierat				aker (čes.) meno režiséra Wallacha				hektár (skr.) rival		
stále, naďalej					doručovateľ správ jedn. elektr. kapacity					
Pomôcky: ail farad	hromada	severský škriatok asistent (slang.)				živočišny tuk zľaknutia				úzka doska
1							Kombinat. Navigations Landessyst. doktor (skr.)			
hmyz podobný ako včely				poradie Národná knižnica				obchodná akadémia ryt' (maď.)		
dôverný pozdrav			nakradnúť (čes.)							
podmienk. spojka			kedy (čes.)				ako			

Kalendár ECM

Večer modlitieb a chvál

15. 2. 2020, 17:00 Sereď, modlitebňa ECM
22. 2. 2020, 15:00 Slavkovce, modlitebňa ECM

Zasadnutie Rady SO ECM

20. 3. 2020 Bratislava

Druhá 40-dňová modlitebno-pôstna reťaz zborov

20. 4. – 29. 5. 2020

Jarný pobyt stanovákov

23. – 25. 4. 2020 Smilovice

Oblasťná konferencia

29. 5. – 30. 5. 2020

Generálna konferencia

5. – 15. 5. 2020 USA

Výročná konferencia

19. – 21. 6. 2020 Praha

Letný pobyt stanovákov

8. – 12. 7. 2020 Račková dolina

Slávnosť 100 rokov ECM

3. 10. 2020 Praha, Ječná ul., modlitebňa ECM

Spoločná víkendovka mládeže z ČR a SR

6. – 8. 11. 2020 Mikulov

Dary na Ohnisko

v decembri 2019

Jednotlivci: K. Bérešová, L. Hroncová,
D. Chmelová, M. Melišková st. Spolu 45 €.

Zbory: Elim (15 € každý mesiac),
Gerlachov 60 €,
Sereď 84 €.

Ďakujeme!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.

Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.

Prispieť môžete na č. ú.:

SK8211110000006611690036,

VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:

Milena BELKOVÁ

Lenka PROCHÁZKOVÁ

Luboš TAGAJ

Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ

Venujte 2 % na dobrú vec

Aj tento rok je Diakonia ECM zaregistrovaná a uchádza sa o Vašu priazeň. V roku 2019 sme napríklad značnou sumou prispievali na rozvoj jedla z Tesca vo Veľkých Kapušanoch a v Kráľovskom Chlmci do okolitých obcí, a pomohli sme tak veľmi chudobným rodinám. Nakúpili sme školské potreby pre deti v Gerlachove, veľkonočné a vianočné balíčky pre detský domov v Sereďi. Ďakujeme za Vašu spoluúčasť v tejto službe!

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798

Medzinárodný deň chvál

18. 7. 2020 Budapešť

Spoločná bohoslužba na štadióne pre 60-tisíc ľudí s cieľom vyvýšiť Ježiša.

Účasť potvrdili: Chris Tomlin, Michael W. Smith, Rend Collective, Tim Hughes & Worship Central a ďalší. Do konca januára 2020 už bolo predaných 20 000 vstupeniek. Viac informácií o tejto veľkej akcii nájdete na stránke www.eza-zanap.hu.

Pozvanie na Poušť

pri Bechyni

- Seniori: 24. 6. – 4. 7. 2020 (Pavel Hradský)
- Týždeň pre rodičov a prarodičov s deťmi: 4. 7. – 11. 7. 2020 (Jana a Josef Červeňákovci)
- Pražské zbory, téma: Spiritualita stredného a zrelého veku: 11. 7. – 18. 7. 2020 (Ivana Procházková)
- Mládež AMM: 18. – 25. 7. 2020 (meno zatiaľ neuvedené)
- Detský tábor (pre 6 – 15-roč.): 8. – 15. 8. 2020 (Jitka a Zdeněk Buchtovci)